

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: Oddenky

Práci předložil student: BcA. Manka LUSTIGOVÁ

Studijní obor a specializace: DU - specializace Keramický design / MgA.

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil: Doc. MgA. Gabriel Vach

1. Cíl práce

Ctižádostí závěrečné práce Manky Lustigové bylo spojení keramiky a zvuku. Toto téma se stalo přirozeným a logickým vyústěním směřování Mančina studia. Ve své bakalářské práci si úspěšně vyzkoušela, co obnáší navrhování a realizace designu pro manufakturní porcelánový provoz, aby zjistila, že jí tento zdoluhavý proces ani zdaleka nepřináší uspokojení. Během navazujícího magisterského studia začala proto nejen experimentovat s dalšími materiály, ale také s jinými médii - zvukovými kompozicemi, videem a performancí. V iniciačním procesu jí pomohly dvě stáže, které absolvovala - jednu na Bezalelu v Jeruzalémě a druhou na pražské AVU v ateliéru sochy II. Jak už to tak bývá u cest tam a zase zpátky, do našeho keramického ateliéru se vrátila Manka bohatší o zkušenost s čistou sochařskou formou a s médii, které svého diváka oslovují spontánněji a napřímo, svobodněji v přemýšlení o tom, co by ráda, odhodlaná nenechat se ve své diplomové práci svázat omezeními materiálu ani užitého umění.

2. Stručný komentář hodnotitele

Středobodem jejího snažení se stalo spojení keramiky a zvuku, dvou médií, které jedno opouští a druhé vítá. Ano, práci Manky Lustigové čtu jako její loučení s keramikou. Loučení bez sentimentu, loučení, které předznamenává nový začátek, loučení, do kterého dala všechno. Její podobu hledala intenzivně, dlouho a neobešlo se to bez mnoha pokusů, které se ukázaly vést do nikam. Manka sama tento proces hledání a zkoušení trefně popisuje v teoretické části diplomové práce: Až ve chvíli, kdy ve svém přemýšlení keramiku zobecnila na hmotu a zvuk se rozhodla do hmoty vtělit, našla šťastnou formuli, na které posléze založila svou prostorovou instalaci: Tenké porcelánové desky, zavěšené v prostoru, rozeznívané pomocí piezo měničů za použití přesně změřených frekvencí tak, aby účinek byl co nejpůsobivější.

A co je výsledkem? Manka sama se zdráhá vymezovat to slovy, přesně definovat. Důvodem je, že chce nechat na divákovi, návštěvníkovi, aby sám interpretoval svůj zážitek. O své instalaci hovoří jako organismu, nebo o hudebním/zvukovém nástroji. Mě osobně asociovala les nebo džungli, ovšem tichou a nehybnou... zvláštním klidem a pocitem vyrovnanosti možná pole.....

S touto absencí vysvětlování, co vlastně Manka vytvořila, dle mého soudu souvisí úvodní část Mančiny teoretické práce, kde naopak vedle sebe klade mnohá vědecká fakta a hypotézy, filozofické úvahy i konspirační teorie a nechává na čtenáři, ať si vybere, co bude považovat za relevantní a nad čím se pousměje jako nad rafinovaným vtípem. Čtení této práce byla nečekaná zábava a nechala nahlédnout, na kolika různých rovinách autorka svou práci promýšlí.

3. Vyjádření o plagiátorství

Dle mých znalostí práce není plagiátem.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Měl jsem možnost si projít zkušební instalaci v komornějším prostoru, než který pro sebe autorka naplánovala. Skica fungovala uspokojivě ve všech jejích aspektech - v měřítku vůči prostoru a vůči divákovi, v provedení a uspořádání jejích komponent i přiznání technických prvků. Přesto se obávám, že ve specifických a limitujících prostorech naší fakulty instalace pravděpodobně nezarezonuje úplně tak, jak by mohla. Přál bych si ji proto vidět a zažít v čistém - třeba galerijním prostoru, kde by mohlo vyniknout její jednoduché a čisté uspořádání. Práci Manky Lustigové navrhuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

Datum: 30. 5. 2024

Podpis: Doc. MgA. Gabriel Vach